

**INKIJKVERSIE
SCRIPT**

DE KOFFIEZAAK

Komedie in twintig scènes

door

CAROLINE GEVEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KOFFIEZAAK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CAROLINE GEVEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Hoewel de personages in *De Koffiezaak* grotendeels volwassenen zijn, is het stuk geschikt voor spelers vanaf ongeveer twaalf jaar. Met grime, spel en kostuum kunnen de rollen geloofwaardig op elke leeftijd worden gespeeld. Bij elke rol staat het geslacht van het oorspronkelijke personage vermeld, maar dit is niet bepalend voor de casting. De regisseur heeft volledige vrijheid om de rollen naar eigen inzicht aan te passen of om te schrijven.

Guus (m) - Idealistische ondernemer en eigenaar van *Koffie van Guus*. Charmant en vol goede bedoelingen, maar opgejaagd door zijn verleden. Sinds hun breuk lijkt zijn ex hem overal te achtervolgen.

Detective Eskroo (v) - Voormalig privédetective die niet kan loslaten. Slim, scherp en koppig. Ze is de ex van Guus en bedacht ooit het idee van de duurzame koffiebekers. Haar onderzoek is een dekmantel om Guus te kunnen spreken. (De naam Eskroo is afgeleid van het Franse woord Escroc, dat oplichter betekent.)

Rosalie (v) - Tienerdochter van Guus en Eskroo. Slim, gevoelig en vol observaties die volwassenen liever niet horen. Ze probeert volwassen te zijn in een wereld die dat zelf niet is. Haar verlangen naar rust botst met de chaos die haar ouders veroorzaken, maar ze is de enige die echt ziet wat er misgaat.

Dokter Bo (x) - Gehaaste arts met cynische humor en een chronisch koffietekort. Achter diens sarcasme schuilt vermoeidheid en zorg voor de mensen om hen heen. Hen wil controle houden in een systeem dat steeds absurdere vormen aanneemt.

Freek (m) - Arts in opleiding, oprecht en goedbedoelend maar vaak net te laat met de juiste reactie. Zijn nuchtere kijk contrasteert met Bo's cynisme, wat hen tot een onbedoeld komisch duo maakt. Hij wil het goed doen, maar weet niet altijd wat dat betekent.

Van Morren (v) - Bestuurslid van het ziekenhuis, zakelijk en beheerst tot het misgaat. Ze denkt in protocollen en reputatie,

niet in mensen. Onder haar formele toon schuilt paniek die ze zelf niet wil zien.

Carmen Kroon (v) - Beroemde musicalster die alles onder controle lijkt te hebben, tot haar hond Takkie verdwijnt. Haar theatrale paniek onthult eenzaamheid en perfectionisme. Ze gebruikt drama als schild tegen haar kwetsbaarheid.

Mona (v) - Stewardess met kauwgom, hakken en een stevige mening. Achter haar lompheid zit een onverwarmde eerlijkheid en een groot gevoel voor rechtvaardigheid.

Bart-Jan (m) - Overenthousiaste steward die gelooft dat een glimlach alles oplost. Hij houdt de moed erin, ook als niemand daar nog zin in heeft. Zijn goedheid is ontwapenend.

Kaat (v) - Een reiziger die voor zaken op het vliegveld is. Ze is moeder en is blij om even niet in de hectiek van het gezinsleven te zijn. Toch klampt Rosalie zich direct aan Kaat vast, en zo wordt ze in de chaos van het vliegveld onbedoeld het morele middelpunt.

Jip (v) - Winkelmedewerker met droog sarcasme en een scherp oog voor onzin. Ze zegt wat anderen denken, vaak op het verkeerde moment. Achter haar humor schuilt iemand die graag gezien wil worden.

Anita (v) - Leidinggevende in de woonwinkel, slim en overwerkt. Ze balanceert tussen regels van boven en paniek van beneden. Haar gevoel voor humor is het enige wat haar nog overeind houdt.

Chariëlle (v) - Stagiaire van het hoofdkantoor, enthousiast maar onhandig in alles wat ze doet. Ze wil indruk maken en maakt vooral fouten. Haar overijverigheid maakt haar het mikpunt van de spot van Jip en Audrey.

Audrey (v) - Collega in de woonwinkel, flirtend en luchtig. Ze relateert elke crisis met charme, al begrijpt ze zelden de ernst van de situatie. Toch is zij vaak degene die spanning met één opmerking breekt.

Bijrollen / ensemble - Omroepstemmen die de verschillende locaties verbinden en de sfeer versterken. Ook in te spreken door de huidige spelers.

DECOR:

Het toneelstuk wisselt tussen drie locaties: ziekenhuis, vliegveld en het magazijn van een woonwinkel.

Het toneelstuk is te spelen zonder decor, door enkel gebruik te maken van lichtwissels en geluidsfragmenten.

De Koffiezaak

‘Jullie volwassenen weten toch altijd alles beter. Jullie weten wat ik wil worden. Jullie weten hoe het komt dat ik een onvoldoende heb gehaald. En jullie weten of er iets van mijn leven terechtkomt op deze manier.

Stelletje boomers’

Inhoudsopgave

Proloog

Scène 1 – Koffie van Guus

Scène 2 – Interview met Eskroo

Scène 3 – Of je doof bent

Scène 4 – Takkie wil graag opgehaald worden

Scène 5 – De zeester

Scène 6 – De ballenbak

Scène 7 – Zo hip

Scène 8 – Een reddingsplan

Scène 9 – Trauma

Scène 10 – Interview met Rosalie

Scène 11 – De haven van Urk

Scène 12 – Interview met van Morren

Scène 13 – Stayin' alive

Scène 14 – Interview met Anita

Scène 15 – EHBO-doos

Scène 16 – Carrièreswitch

Scène 17 – Dwarse bomen

Scène 18 – Hoofd- en bijzaken

Scène 19 – Slechterik

Scène 20 – De vlucht

PROLOOG

(Bart-Jan komt voor het doek op en praat tegen het publiek)

BART-JAN: Goedemiddag/Goedenavond dames en heren. Mijn naam is Bart-Jan en ik ben vandaag uw purser op vlucht VRS7033 naar Volendam. Namens de gezagvoerder en zijn bemanning heet ik u van harte welkom aan boord van dit vliegtuig. De verwachte vluchtduur bedraagt 35 minuten.

(Mona komt op met een ansichtkaart in haar hand)

MONA: Bart-Jan, Bart-Jan!

BART-JAN: *(hij negeert Mona)* Ik maak u erop attent dat roken tijdens deze vlucht niet is toegestaan. Uw handbagage dient opgeborgen te zijn in de bagagevakken boven uw hoofd of onder uw eigen stoel, zodat het gangpad en de uitgangen niet worden geblokkeerd. Het gebruik van elektronische apparatuur is niet toegestaan zolang het lampje van het teken 'stoelriemen vast' aan is. Op verzoek van –

MONA: Bart-Jan, Bart-Jan!

BART-JAN: *(geïrriteerd)* Mona, even mondje dicht. *(tegen het publiek)* Excuses voor deze onderbreking, lieve mensen. Dit vliegtuig heeft vier nooduitgangen. *(terwijl hij de handgebaren erbij maakt)* Dit zijn twee deuren voor in de cabine, twee luiken boven de vleugels -

MONA: *(met haar megafoon)* Bart-Jan!

BART-JAN: *(geeft het op en slaakt een zucht)* Momentje, lieve mensen.

MONA: We hebben een kaartje!

BART-JAN: Een kaartje?

MONA: Ja, een kaartje, kijk!

(Mona geeft Bart-Jan een kaartje met een zeester erop. Hij leest het voor)

BART-JAN: Lieve Mona en Bart-Jan, dank jullie wel voor alles. Het gaat goed met me. Liefs R.

MONA: Lief hè!

BART-JAN: Wat fijn om te horen dat het goed gaat met haar. Hebben we maar mooi gedaan. (*tegen het publiek*) Gedurende deze vlucht bevinden wij ons in een drukcabine. Wanneer de luchtdruk wegvalt, komen er uit de luikjes boven u zuurstofmaskers tevoorschijn –

MONA: Wie was eigenlijk R.?

(*Bart-Jan zucht, stopt en neemt Mona mee af*)

Licht dimt

Scène 1 – Koffie van Guus

(*Ziekenhuis*)

(*Doek gaat open. Dokter Bo loopt druk heen en weer. Die gaat soms rechts af, soms links en komt dan weer op. Die is gehaast, neemt af en toe een slok van diens koffie, trekt een vies gezicht en loopt dan weer door. Arts in opleiding tot specialist Freek staat op het podium, neemt af en toe een andere positie aan en bladert door papieren, maakt zijn nagels schoon en begroet dokter Bo elke keer als die langsloopt. Guus komt vrolijk op en loopt naar Freek.*)

GUUS: Koffie?

FREEK: (*blij verrast*) Hee, jou ken ik nog niet!

GUUS: Ik ben Guus van 'Koffie van Guus'. Aangenaam.

(*Guus en Freek schudden handen*)

FREEK: Dat klinkt te gek!

GUUS: Ik zie dat je geen koffie hebt?

FREEK: Ik ben mijn eigen mok vergeten mee te nemen. Dus geen koffie. Alle wegwerpbekers zijn afgeschaft. Je kent het wel.

GUUS: Nou! Deze wegwerpbekers mogen nog wel.

(*Guus laat zijn wegwerpbekers zien*)

FREEK: Man! Hoe dan?

GUUS: Deze koffiebekers zijn biologisch afbreekbaar. En niet pas

over 30 jaar, nee, over 3 weken. De bekers breken af en worden onderdeel van de natuur. Er zitten zelfs bloemzaadjes in, zodat ons afval toch nog wat mooier wordt.

FREEK: Dat is echt te gek! Doe mij maar een bakkie. Heb je ook goede koffie mee?

GUUS: De koffie is van het ziekenhuis zelf.

(Guus wil Freek een beker overhandigen)

FREEK: *(teleurgesteld)* Oh, jij noemt die aangelengde modder koffie. *(dokter Bo komt weer op)*

BO: Koffie? Lekker.

(Bo pakt de koffie aan van Guus en gaat weer af. Guus kijkt nog even verbaasd naar zijn hand en kijkt dan naar Freek)

FREEK: Tornabo.

GUUS: Tornado?

FREEK: Dat is dokter Bo. We noemen die Tor-na-Bo.

(Guus lacht even heel hard en schenkt dan nog een kop koffie in, die hij aan Freek geeft)

FREEK: Dank je. Laat dokter Bo het maar niet horen. Die vindt dat vast niet zo leuk. Helemaal vandaag niet.

GUUS: Want? Wat is er zo bijzonder vandaag?

FREEK: Heb je het niet gehoord? Je komt vast overal op je promotietour.

GUUS: Nee. Wat had ik moeten horen? Is er iets gebeurd? Een ongeluk? Een ramp? Een verjaardag? Er staat niets in het nieuws. En ik heb ook nog geen roddels gehoord.

FREEK: Sommige dingen blijven geheim.

(Guus en Freek kijken elkaar even aan en schieten dan beiden in de lach)

GUUS: In een ziekenhuis?

FREEK: Nee, dat geloof ik zelf ook niet. Het is net een roddeldorp hier. Hoe dan ook...

(Freek leunt naar Guus, dokter Bo komt weer op en Freek stopt met praten tot de dokter af is)

FREEK: We hebben sinds gisteravond een detective hier op de afdeling. Er is iets aan de hand, maar ik weet niet wat.

(Guus' ogen worden groot)

GUUS: En wie is die detective?

(dokter Bo komt op van rechts en kijkt naar het publiek)

BO: Detective Eskroo, ik weet niet waarom u zo geobsedeerd bent door mijn koffie. Ik kan wel een bakkie voor je halen bij Guus.

GUUS: *(bij het horen van de naam van Eskroo)* I-ik moet gaan.

(Guus laat alles achter en verdwijnt. Dan komt hij toch nog op om zijn koffie mee te nemen. Dan gaat hij weer af. Dokter Bo en Freek staren Guus verward na)

Het licht dimt

(het spel gaat in stilte door)

Scène 2 – Interview met Eskroo

(Detective Eskroo komt op en ze krijgt zichtbaar instructies van Emma, haar microfoontje wordt gecheckt. Eskroo begint vanaf links voor.)

ESKROO: Moet het geluid getest worden? Prima zo? Mooi. Oké, waar zal ik beginnen?

Ik had niet verwacht dat deze zaak mij zoveel bekendheid zou geven. Als ik dat van tevoren had geweten, weet ik niet of ik het op deze manier had aangepakt. Achteraf is natuurlijk altijd makkelijk praten, dus wellicht was het hetzelfde gelopen. Ik had alleen gewild dat er minder slachtoffers waren. Er zijn zoveel mensen meegesleurd in deze zaak en dat is niet wat ik wilde.

(ze loopt naar het midden van het podium)

Ja, het gebeurde. In de haast van het werk. In de drang om voor elkaar te krijgen wat moest. Ik had gewoon geen idee dat Guus zo'n invloed op mijn leven zou krijgen. En zou houden.

Het kwam echt in een stroomversnelling op een avond dat ik

bericht kreeg van een bestuurslid van het ziekenhuis. Ze hadden mijn hulp nodig.

De politie kon niets doen. Als de recherche geen tijd heeft of niet genoeg reden ziet voor een onderzoek, worden er privédetectives ingehuurd.

Specifiek beroep, maar het heeft me geen windeieren gelegd. Kleine, maar goede markt. Ik was huiverig. Alles wat ik deed, zou invloed hebben op een hele afdeling in het ziekenhuis. Er was iets aan de hand, maar hij kon me niet precies vertellen wat. Een vage omschrijving, dus ik wilde de opdracht weigeren. Een detective wil wel zaken oplossen natuurlijk.

Denk je dat we ooit van Sherlock Holmes hadden gehoord als hij zaken niet kon oplossen? Dan blijven alle mysteries altijd mysteries, daar houden mensen niet van. We willen een mysterie én de oplossing. En dat het liefst binnen afzienbare tijd zodat we door kunnen gaan met het leven, zonder nog te puzzelen over wat er mogelijk zou zijn.

Kijk naar de piramides. Het blijkt dat piramides gebouwd zijn door Egyptenaren die graag hun farao wilden dienen. Niet slaven zoals door veel mensen werd gedacht. Of door buitenaardse wezens.

En jagers en verzamelaars, wat we leren op de basisschool? De mannen jagen, de vrouwen verzamelen. Onzin. Er waren ook vrouwelijke jagers. En mannelijke verzamelaars. Denk maar niet dat lesmethoden worden aangepast, hoor. En het nieuws is niet meer dan een klein artikeltje onderaan de website.

We vinden een geheim interessant totdat we de wie-, wat- en waarom-vragen hebben beantwoord. Sommige mensen blijven nog geboeid tot ook de wanneer-, waar- en hoe-vragen zijn beantwoord. En die laatste groep bestaat uit detectives, complotdenkers, journalisten of obsessievelingen. Fans, zou je ze kunnen noemen. De harde kern.

Ik behoor tot die harde kern.

Ik heb getwijfeld of ik de afdeling moest stilleggen. En zelfs nadat ik het had gedaan, twijfelde ik nog. Ik bracht het personeel in een moeilijke positie. Om nog maar te zwijgen van de patiënten en het bestuur. Alles moest stil blijven, tot de puzzel was opgelost.

Fade-out

Scène 3 – Of je doof bent

(Vliegveld)

(Kaat en Rosalie zitten te wachten bij de gate van hun vliegtuig. Kaat werkt op haar laptop. Rosalie scrolt door haar telefoon. Carmen is druk in de weer met haar telefoon en probeert haar manager te bereiken. Ze loopt geïrriteerd heen en weer op haar hakken.)

CARMEN: *(grommend in de telefoon)* Neem op, lellebel. Eindelijk! Dat werd tijd! Ik zit vast op dit stomme -

(Het geluidssysteem kraakt en dan klinkt er een omroepstem. Dit is Mona door een megafoon van achter de coulissen.)

CARMEN: Wacht even. *(houdt haar telefoon opzij en luistert naar de omroepstem)*

MONA: *(achter de coulissen)* Beste reizigers, wegens omstandigheden landen en vertrekken er op dit moment geen vliegtuigen op dit vliegveld. Blijf alstublieft bij uw gate. Wij doen er alles aan om alle problemen zo snel mogelijk op te lossen. Uw grondsteward zal u meer informatie geven zodra deze bekend is. Dear travelers -

CARMEN: Dan moet er wel een grondsteward zijn!

(Carmen loopt rond)

Hallo? Halloohoo?

MONA: *(achter de coulissen)* Sehr geehrte Reisende -

(Carmen doet dan de telefoon weer aan haar oor)

CARMEN: Karen, regel onmiddellijk dat ik hier weg kan! Ik zit vast op dit stomme vliegveld en ik weet niet wat er aan de hand is. Takkie is al ingecheckt en zit moederziel alleen. Straks laten ze hem niet uit en je moet nu -

(Op dat moment komt Mona op. Ze is stewardess en ziet er op en top verzorgd uit. Dan begint ze kauwgom te kauwen en loopt ze lomp naar het midden van het podium.)

CARMEN: Moment, Karen. Er is eindelijk iemand aan het werk hier.

(Carmen kijkt geïrriteerd naar Mona. Mona kijkt verveeld terug en gaat door met kauwgom kauwen.)

CARMEN: Nou?

MONA: Wat nou?

CARMEN: Ga je ons hier vandaan halen?

MONA: Ben je doof?

CARMEN: Pardon?

MONA: Ja dus. *(ze zet een harde stem op)* Je mot efkes je gehoorapparaat aanzetten, juffie!

(Carmen hapt naar adem en draait zich om naar de anderen)

CARMEN: Horen jullie wat ze zegt tegen mij?

MONA: Hun wel, ja! Hun zijn niet doof. Doe efkes je gehoorapparaat aan!

CARMEN: Zij.

MONA: Pijn in je zij? Mot ik 112 bellen? Denk nie dat de dokter hier nu mag komme, hoor. Alles is in lockdown. Dicht. Abgeschlossen. Closed.

CARMEN: Ik ben niet doof en het is 'zij zijn niet doof'. Niet 'hun zijn niet doof'. En ik ben ook niet doof.

MONA: Nou, da's mooi dan. Niemand doof dus? *(ze kijkt rond)* Nee? Mooi. Dan heb je alles dus gehoord.

CARMEN: Ik wil hier weg.

MONA: Dus toch doof. *(Mona zucht en richt zich tot de andere reizigers)* Reist er iemand samen met deze mevrouw? Nee, ik zou het ook niet toegeven als het wel zo zou zijn.

(Carmen hapt overdreven naar adem)

CARMEN: Nou ja, zeg! Weet jij wel wie ik ben?

(Mona neemt even de tijd en kijkt Carmen onderzoekend aan)

MONA: Mevrouw, waarom denk je dat ik weet wie jij bent als je het zelf niet eens weet?

CARMEN: Ik weet wel wie ik ben! Ik ben -

(Carmens telefoon gaat weer over en ze steekt één vinger naar Mona op. Ze neemt de telefoon op)

CARMEN: *(snauwt)* Ja?

ROSALIE: *(tegen Kaat)* Die kan wel een vakantie gebruiken.

KAAT: Hm?

(Kaat kijkt op, alsof ze nu pas doorheeft dat er iets om haar heen gebeurt en kijkt dan naar Mona en naar Carmen)

MONA: Kan ik je verder ergens mee helpen?

CARMEN: Wacht even, Karen. Ik hoor je niet goed.

(Carmen steekt haar vinger opnieuw op om Mona tot stilte te manen. Mona pakt haar megafoon.)

MONA: Doe je gehoorapparaat in als je niet goed kan horen!

(Carmen loopt gauw naar een stil plekje en draait haar rug naar het publiek. In stilte speelt ze door. We zien haar door verschillende emoties gaan: van woede, naar verdriet, naar angst en dan doet ze ademhalingsoefeningen aan de telefoon, alsof ze begeleid wordt. Ondertussen komt Bart-Jan opgewekt, bijna huppelend, op.)

BART-JAN: Hallootjes! Hebben we er allemaal een beetje zin in vandaag? *(Mona, Kaat en Rosalie kijken Bart-Jan wezenloos aan)*

Oh nee, wat een zure gezichten! Ik heb hier de passagierslijst en wil even alles langs.

(Kaat staat op)

Uw naam, mevrouw?

KAAT: Kaat Hinder. Kunnen we vliegen?

MONA: Ligt eraan hoe hoog de startbaan van de grond is. Dan kun je best voor een paar seconden zo naar beneden vliegen.

(Bart-Jan staart Mona even ontzet aan)

BART-JAN: Mona! Dat zeg je toch niet? Dat kun je echt niet maken.

KAAT: *(onaangedaan)* Ik bedoelde het vliegtuig. Ikzelf kan niet vliegen. Dat is net als een baksteen, zo naar beneden.

MONA: *(serieus)* In dat geval kun je niet vliegen.

(Rosalie schrikt op)

ROSALIE: Niet vliegen?! M-maar ik moet écht weg. Vandaag nog! Wat moet ik nu doen?

Scène 4 – Takkie wil graag opgehaald worden

(Vliegveld)

(Carmen krijgt door dat er iets aan de hand is en duwt Rosalie bijna aan de kant)

KAAT: Kunt u ons vertellen wat er aan de hand is?

CARMEN: Ik was als eerste aan de beurt! Ik heb een belangrijke vraag! Waar is Takkie?

BART-JAN: Takkie?

CARMEN: Mijn hond!

BART-JAN: Oh jee, wat erg! Oh nee! *(kijkt naar Mona)* Waar is Takkie?

MONA: Hoe moet ik dat weten? Heb je al zelf gezocht?

BART-JAN: Ik denk dat mevrouw Kroon bedoelt dat ze haar hond heeft ingecheckt.

CARMEN: Jij weet wél wie ik ben!

BART-JAN: Ja, natuurlijk weet ik wie u bent. Carmen Kroon, beroemd musicalster en aanstormend Broadway-talent.

(Carmen glundert en bedenkt dan dat Takkie nog zoek is)

CARMEN: Ik kan niet naar New York voor audities zonder Takkie. Ik heb hem nodig.

MONA: As je Tokkie -

CARMEN: Takkie.

MONA: As je TikkieTakkieTokkie heb ingecheck straks, dan zal ie wel ergens zijn, hè?

CARMEN: Als we niet vliegen, of pas over een paar uur, wie zorgt er dan voor Takkie? Mij was verzekerd dat we op tijd zouden landen zodat hij zijn behoefte kon doen en hij moet zijn vitamientjes nog.

BART-JAN: Ik snap het volledig.

MONA: Ik niet.

BART-JAN: Heeft u een foto voor ons van Takkie? Dat is toch die leuke die ik ook op uw Instagram zie?

(Carmen laat Bart-Jan en Mona een foto van Takkie zien. Ondertussen heeft Rosalie de aandacht van Bart-Jan getrokken.)

Bart-Jan loopt naar Rosalie toe om haar te helpen.)

MONA: Zo dan! Die ziet er dood uit. Is ie zo bij ons binnengekomen?

CARMEN: Ja! Takkie is niet dood!

MONA: Och jee, ik snap het probleem.

(Mona pakt een formulier en begint het in te vullen. Carmen is opgelucht.)

As je dit formulier bij je verzekering indient, krijg je gepaste compensatie.

(Carmens mond valt open en ze begint te jammeren. Kaat staart ook ontzet naar Mona en troost dan Carmen.)

KAAT: Dit kan toch niet. Kan ik iets voor je doen?

CARMEN: *(jammerend)* Ik weet het niet.

KAAT: Ik ben Kaat. Mag ik je helpen?

CARMEN: Heel graag.

KAAT: *(tegen Mona)* Mevrouw wil nu een oplossing.

MONA: Je wil het nu afhandelen?

CARMEN: Ja!

MONA: Dat kan ook.

CARMEN: *(opgelucht)* Oh, wat fijn.

(Mona pakt een voucher. Kaat kijkt wantrouwend naar Mona.)

KAAT: En wat is de oplossing?

MONA: Ik heb hier een voucher voor 10 euro, vrij te besteden op dit vliegveld.

(Carmen hapt ontzet naar adem)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto